

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.340/2012/6. szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Pencz Kamilló ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek, - dr. Kastyák János ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen közgyűlési határozat bírósági felülvizsgálata iránti perében a **(város neve)**i Törvényszék 2012. április 13. napján kelt 2.P.21.493/2011/13. sorszámon hozott ítéletével szemben az alperes 14. sorszámon benyújtott fellebbezése kapcsán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 12.700,- (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes 1997. év óta tagja az alperesi vadásztársaságnak. 2007-ben már felvetődött, hogy a társaságon belüli ellentétek miatt szükséges a vadászterület két részre osztása, de ezt a tagok a közgyűlésen többségi szavazással elvetették.

2010. évben az alperes a felperest fegyelmi büntetéssel sújtotta, határozatát törvénysértés miatt a bíróság megsemmisítette.

Folyamatban volt a felek között vadkár megtérítése iránti per is, emellett a felperes baráti körébe tartozó vadásztársasági tagok ellen is fegyelmi eljárás indult, melyek eredményeképpen a tagokat fegyelmi büntetéssel sújtották. A tagok a bírósághoz fordultak a határozatok felülvizsgálatát kérve (16.P.21.494/2011., 2.P.21.492/2011.).

A felperes feljelentést tett a vadásztársaság elnöke ellen 2010-ben közokirat hamisítás büntette miatt. A nyomozás befejezéséről és az iratok ügyészségnek való megküldéséről a felperest 2010. novemberében értesítette a nyomozóhatóság.

A felperes 2011. év elején törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett az alperes ellen az ügyészségnél.

2011. február 24-én a felperes **(személy 1)-el** felkereste **(személy 2)-t** az alperes ellenőrző bizottságának elnökét, valamint **(titkár neve)-t** a vadásztársaság titkárát azzal a kérrrel, hogy tájrák a közgyűlés elé ismételtén a vadászterület kettéosztását.

(Személy 2) azon kérdésére, hogy akkor mi lenne az ügyészségi vizsgálattal, a felperes azt a választ adta, hogy az ügyészségi vizsgálatot vissza lehetne vonni, ha békés megoldást találnak. Az ellenőrző bizottság elnöke és a vadásztársaság titkára a javaslatot továbbította a vadásztársaság elnökének, aki mindkét személlyel szemben fegyelmi eljárást indított.

A felperessel szemben a vadásztársaság elnöke a fegyelmi eljárás megindítását 2011. március 19-én rendelte el, a fegyelmi eljárásról szóló értesítést a felperesnek 2011. április 4-én küldte meg, melyet ő 2011. április 6-án vett kézhez, a fegyelmi tárgyalás időpontjaként 2011. április 15. napja volt kitűzve.

A felperest a Fegyelmi Bizottság 2011. április 27. napján kelt 1/2011. számú határozatával egy évre eltiltotta a vadásztársaság területén mindennemű vadászattól. A határozat szerint a felperes megszegte a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés c) pontját (választással elnyert megbízatásával, tisztségével visszaél, jogait rosszhiszeműen gyakorolja), valamint az Alapszabály 6. § (2) bekezdés c) pontját, (a vadásztársaság keretein belül folytatott minden tevékenysége során etikus, felelősségteljes magatartás tanúsítására köteles). Indokolása szerint felperes a társaság ellen ügyészségi feljelentést tett, ezután **(személy 1)-el** elmentek az ellenőrző bizottság elnökéhez és **(titkár neve)** titkárhoz és kezdeményezték a vadásztársaság területének szétosztását, ami a társaságot gazdaságilag hátrányos helyzetbe hozná. Megvádolták a társaság elnökét, hogy büntető eljárás folyik ellene, ezért nem vezethetné már a következő közgyűlést sem. A fegyelmi bizottság súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy felperesnekkorábban is volt fegyelmi ügye.

A fegyelmi határozat ellen a felperes enyhítésért, a vadásztársaság elnöke súlyosbításért fellebbezett.

A 2011. július 22. napján megtartott, a vadásztársaság elnöke által levezetett közgyűlés, mint másodfokú fegyelmi hatóság a vadásztársaság elnökének súlyosbításért előterjesztett kérelme alapján megállapította, hogy a felperes a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés b) és d) pontját és a vadásztársaság Alapszabályának 6. § (2) bekezdés c) és e) pontját megszegte, ezért a felperesre kiszabott fegyelmi büntetést súlyosbította és a felperest kizárta a vadásztársaság tagjai sorából.

A vadásztársaság elnöke által 2011. augusztus 4. napján írásba foglalt másodfokú határozat indokolása szerint a felperes átfogó törvényességi vizsgálatot kért az ügyészségen, majd megkereste **(személy 1)-el** az ellenőrző bizottság elnökét és a vadásztársaság titkárát, hogy másnap, 2011. február 25-én esedékes közgyűlés elé terjesszék követelésüket, miszerint visszavonják a törvényességi vizsgálatot abban az esetben, ha a vadásztársaság által bérelt terület egy részét megkapják újonnan alapított társaságuk részére vadászati célra. Súlyosbító körülményként értékelte a közgyűlés, hogy felperes minden lehetséges helyen a társasággal szemben helyezkedett, a vadásztársaság ellen irányuló ellenséges magatartását csoportosan követte el, alig, hogy kikerült az előző fegyelmi büntetés hatálya alól.

Az alperes határozata ellen a felperes a törvényes határidőn belül keresetet terjesztett elő és a határozat bírósági felülvizsgálatát kérte. Hivatkozása szerint

törvénytörő határozatot hoztak, nem tartották be a Fegyelmi Szabályzatot és enyhítő körülményeket sem vettek figyelembe. Tagadta, hogy részéről zsarolás vagy ellehetetlenítés valósult meg. Hivatkozása szerint az alperes nem tartotta be a Fegyelmi Szabályzat 12. § (1) bekezdését, mivel az elrendeléstől számított 15 napon belül kellett volna, hogy értesítse a fegyelmi eljárás megindításáról és ezen határidőt az alperes nem tartotta be, valamint a fegyelmi ügyében eljáró személyekkel kapcsolatos elfogultsági kifogását nem vették figyelembe. A közgyűlésen a fegyelmi eljárás lefolytatását nem ismertették, valamint az ott feltárt bizonyítékokat sem.

A felsorolt eljárásjogi hibák mellett érdemben is törvénytörő az alperesi közgyűlés határozata, mivel mind az Alkotmány, mind az egyesülési jogról szóló törvény rögzíti, hogy az állampolgároknak vannak alapjogaik, amelyek alapján társadalmi szervezeteket vagy egyesületeket hozhatnak létre és ezeknek a szervezeteknek tiszteletben kell tartaniuk a szólásszabadságot. Olyan jellegű korlátozás, hogy bizonyos jellegű javaslatot tegyen, vagy ne tegyen a tag, az az alapvető jogok kétségbe vonását jelenti. Az alperes állításával ellentétben a felperes cselekménye nem veszélyeztette a vadásztársaság működését, csupán javaslatot tett, melyet a közgyűlés megtárgyalhatott volna. A felperes cselekménye nem tekinthető a Fegyelmi Szabályzatba vagy az Alapszabályba ütköző magatartásnak.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte. Hivatkozása szerint lehetséges, hogy kisebb eljárásjogi hibákat vétett az alperes a fegyelmi eljárás lefolytatása során, azonban ez nincs hatással a kiszabott fegyelmi büntetésre. A fegyelmi büntetés megalapozott, és téves a felperes alkotmányos jogra való hivatkozása. A joggal élést és a joggal való visszaélést el kell különíteni egymástól, a joggal élés esetén a vadásztársaság érdekeit szolgálják a tagok jogai, a vadgazdálkodás javítását, tehát pozitívan segíti elő a társaság tevékenységét. Azonban a felperes földterület csökkentésére, megosztására tett javaslata nem ilyen. A vadgazdálkodás elveit sérti, mert a vadak nem arányosan élnek a területen és nem tudni, hogy egy megosztással arányos lesz-e a területen élő vadállomány. A megosztás vonatkozásában évekkorábban kétszer tárgyalta már a közgyűlés az esetleges területmegosztást, most is szóba került, azonban mindenki felháborodott rajta, mert ez a magatartása felperesnek, eléri a Fegyelmi Szabályzatban foglalt magatartást, mivel a területvesztésnek a javaslatát a felperes és **(személy 1)** összekötötték a feljelentésük visszavonásával, ami joggal való visszaélés. Mivel a felperest már korábban fegyelmi büntetéssel sújtotta a társaság a beiratkozási rend megsértése miatt, a bíróság azonban megsemmisítette a fegyelmi határozatot és, hogy a felperes kikerült a fegyelmi büntetés hatálya alól, erre utalt az elnök súlyosbításért való fellebbezése is. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperes a megosztani kívánt területet annak a társaságnak kívánta adni, amelyet ő alapított, s melynek ő lett az elnöke. Ez sérti a vadásztársaság érdekeit, az etikátlanságon túlmenően a közösség ezt úgy értékelte, hogy a leg súlyosabb fegyelmi büntetéssel kell megtorolni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes közgyűlésének 2011. július 22. napján meghozott 7/2011. számú közgyűlési határozatát megsemmisítette. Az ítélet indokolása szerint az alperes fegyelmi ügyben hozott határozata súlyosan törvénysértő. A periratokból megállapíthatóan a vadásztársaság elnökének a felperessel szembeni fegyelmi eljárás megindításakor, 2011. március 19-én már tudomása volt arról, hogy a felperes törvényességi felügyelet körében fordult az ügyészség felé a vadásztársaság működését illetően, valamint arról is tudomása volt, hogy őt, mint a vadásztársaság elnökét személy szerint a felperes közokirat hamisítás büntette miatt 2010-ben a rendőrségen feljelentette, mely alapján vádemelési javaslattal az iratok megküldésre kerültek a **(város neve)**-i Városi Ügyészségre. Ez utóbbi büntető eljárás miatt a vadásztársaság elnöke nem járhatott volna el a fegyelmi jogkör gyakorlójaként, nem lett volna jogosult a fegyelmi eljárás megindítására, ugyanis az ellene a felperes által tett büntető feljelentés miatt a felperes cselekményeit illetően annak tárgyilagos megítélésére nem képes, elfogultságot kellett volna jelentenie. Az elnök akadályoztatása esetén pedig az Alapszabály 9. §-a értelmében a titkár lett volna jogosult a fegyelmi eljárás megindítására. Az elnök által kezdeményezett fegyelmi eljárás ezáltal sérti az 1989. évi II. törvény 2. § (2) bekezdését, és amellet sérti a 6. § (1) bekezdésében meghatározott demokratikus és önkormányzati elven alapuló működés elvét is, mely elvek érvényesülésével elő kellett volna segítenie a tagok jogainak és kötelességeinek érvényesülését. A vadásztársaság elnöke elfogultsága miatt nem fellebbezhetett volna meg súlyosbításért az elsőfokú határozatot sem, súlyosbításra irányuló fellebbezés hiányában pedig a másodfokon eljáró fegyelmi hatóság, a közgyűlés nem hozhatott volna az elsőfokú határozatnál súlyosabb fegyelmi büntetést.

Az alperes megsértett további eljárási szabályokat is. Az eljárás megindításáról nem értesült a felperes a Fegyelmi Szabályzatban meghatározott 15 napon belül, hanem csak a 17. napon, továbbá az alperes az elsőfokú fegyelmi eljárást nem folytatta le 30 napon belül és a határidő meghosszabbításáról sem hozott határozatot, és a meghosszabbításról sem értesítette a felperest.

Anyagi jogi szempontból is törvénysértő az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesi határozat.

Az elsőfokú fegyelmi határozat a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés c) pontjára utal, mely azt tartalmazza, hogy fegyelmi vétséget követ el a vadász, ha választással elnyert megbízatásával, tisztségével visszaél, jogait rosszhiszeműen gyakorolja. Ez a fegyelmi vétség tehát a vadásztársaság megbízott tisztségviselőire vonatkozik, ezáltal a felperesre nem alkalmazható, mert tagsági jogviszonyán kívül, választott tisztséggel nem rendelkezett. A határozat utal ugyan az Alapszabály 6. § (2) bekezdés c) pontjára, azonban mivel a fegyelmi vétségek 3. § (1) bekezdés c) pontja nem utal az Alapszabályra, ezért utalásszerűen az alapszabály ekörben nem alkalmazható.

A másodfokú fegyelmi határozat fegyelmi vétség körében felsorolja a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés b) és d) pontjait, valamint az alapszabály 6. § (2) bekezdés c) és e) pontját. A 3. § (1) bekezdés b) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki a vadásztársaság alapszabályának, házi szabályzatának,

más szabályzatának előírásait, közgyűlésének határozatait, intéző bizottságának döntéseit nem tartja meg, míg a d) pont szerint a vadásztársaság gazdálkodásával kapcsolatos visszaélést követ el. A felperes vonatkozásában elmondható, hogy magatartása nem meríti ki a 3. § (1) bekezdés d) pontjában írtakat, mivel nem állapítható meg, hogy a vadásztársaság gazdálkodásával kapcsolatos visszaélést követett volna el.

Emellett az a körülmény, hogy a vadásztársasággal, annak működésével kapcsolatosan az ügyészséghez fordult a felperes, annak törvényességi vizsgálatát kérve, ennek fegyelmi eljárással való honorálása súlyosan sérti az Etv. 6. § (1) bekezdésében biztosított demokratikus és önkormányzati elven alapuló működést.

Mindezek után a bíróság vizsgálta, hogy a másodfokú határozatban szereplő 3. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott és az Alapszabály 6. § (2) bekezdés c) és e) pontjában meghatározott kötelezettségekkel ellentétes magatartást tanúsított-e a felperes, azaz minden tevékenysége során etikus, felelősségteljes magatartást tanúsított-e és tevékenységével segítette-e a vadásztársaság céljainak megvalósítását, azokban erejéhez, lehetőségeihez mérten részt vett-e. Az elsőfokú bíróság ekörben akként foglalt állást, hogy azon javaslat, hogy a vadásztársaság által bérelt területet két részre kellene osztani, nem valósít meg etikátlan magatartást, figyelemmel a társaságon belüli ellentétekre, a folyamatban lévő büntető és polgári peres eljárásokra a tagok és a vezetőség között, valamint arra a körülményre, hogy 2007-ben ekörben már javaslatot tárgyalt a közgyűlés, bár azt elutasította. Nem találta megállapíthatónak, hogy a felperes és **(személy 1)** a terület felosztását összekötötték volna az ügyészségi törvényességi felügyeleti eljárás visszavonásával, mert egyrészt a törvényességi felügyeleti eljárást utóbb már nem lehet visszavonni, ha az ügyészség az eljárást megindította, másrészt pedig kifejezetten az ellenőrző bizottság elnökének, **(személy 2)**-nek a kérdésére adta azt a választ a felperes, hogy akkor azt vissza kellene vonni. A fentieket követően a bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes magatartásával nem sértette meg a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés b), d) pontjában foglaltakat, ezért a határozatot megsemmisítette.

Az alperes fellebbezésében kérte az ítélet megváltoztatását, a felperesi kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását. Hivatkozott arra, hogy az ítélet több olyan ténymegállapítást tesz, melyeket az okiratok és egyéb bizonyítékok nem támasztanak alá. 2010. évben és más esztendőben is nemcsak a felperes baráti körébe tartozó vadásztársasági tagok ellen indult fegyelmi eljárás, hanem más tagok ellen is, akik fegyelmi vétséget követtek el. Kimaradt továbbá az indoklásból, hogy a vadásztársaság közgyűlése 2011. február 25-én napirend előtt tárgyalta a felperes eljárását, amikor a vadásztársaság két tisztségviselőjét azzal kereste meg a felperes, hogy a területet osszák fel.

(elnök neve) elnök valóban tudomást szerzett - a 2010. novemberben tartott iratismertetéskor - arról, hogy a felperes egy korábbi közgyűlés kapcsán feljelentést tett, de az nem ellene, hanem ismeretlen tettes ellen szólt, a nyomozás későbbi

szakaszában gyanúsították meg az elnököt. **(Elnök neve)** a fegyelmi eljárás elrendelésekor nem volt elfogult, a vizsgálatban tevékenyen nem vett (nem is vehetett) részt, a döntést nem ő hozta meg sem első- sem másodfokú eljárásban, egyébként a felperes maga sem kifogásolta, hogy a fegyelmi eljárást az elnök rendelte el és azt sem,

hogyan a fellebbezést az elnök nyújtotta be. Elfogultságot a felperes a fegyelmi bizottság tagjai ellen jelentett be a fegyelmi tárgyaláson. Az elsőfokú fegyelmi határozat vétségként tüntette fel, hogy a felperes és **(személy 1)** megvádolták a társaság elnökét, hogy büntető eljárás folyik ellene, ezért nem vezethetné már a következő közgyűlést sem. A társaság abban az időben hatályos alapító okirata szerint ugyanis nem lehetett tisztségviselő a társaságban, aki ellen büntető eljárás volt folyamatban. Ezt a szabályt éppen a perben hivatkozott 2011. évi ügyészégi törvényességi vizsgálat felhívására - mint jogellenes rendelkezést - törölték az alapító okiratból. A felperes az elnökkel kapcsolatos felvetése tehát abban az időben nem valósított meg fegyelmi vétséget. Az elnök és intéző bizottság észlelte, hogy ez a minősítés téves, ezért a másodfokú határozatban már nem szerepel.

Az nem vitatott, hogy a fegyelmi bizottság 2011. április 15-én meghozott határozatát csak 2011. április 27-én hirdette ki, miközben a fegyelmi eljárás 30 napos határideje meghosszabbítás nélkül, 2011. április 18. napján letelt. A bejelentett fellebbezésnek azonban a meghozott döntés kihirdetésére halasztó hatálya volt, hiszen nem hirdethetett döntést a fegyelmi bizottság, amíg az intéző bizottság 2011. április 20-i ülésén el nem bírálta az elfogultsági kifogást. Az eljárási szabályszegés abban merült ki, hogy a fegyelmi bizottság elmulasztotta 30 nappal meghosszabbítani a fegyelmi eljárás határidejét, ez nem lényeges eljárási szabálysértés.

A fegyelmi bizottság az elsőfokú határozatban valóban nem pontosan minősítette felperes cselekvését, de ezt a hibát a közgyűlés korrigálta és a határozat a felperesi magatartást megfelelően minősítette. Alperesi álláspont szerint az a magatartás, hogy a korábbi, egyértelmű elutasító közgyűlési döntés ellenére felperes ismételt kezdeményezte a vadásztársaság földterületének megosztását, és abban való pozitív döntés elérése érdekében a törvényességi felügyeleti panasz visszavonását szabta feltételül, megsértette a társaság alapszabályában foglalt kötelezettségeit és veszélyeztette a társaság gazdasági érdekeit.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását.

A fellebbezés nem alapos.

A perbeli jogvita elbírálásakor hatályos Egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 10. § (1) bekezdése szerint, a társadalmi szervezet valamely szervének törvénysértő határozatát bármely tag - a tudomásra jutástól számított 30 napon belül - a bíróság előtt megtámadhatja. A 10. §-hoz fűzött törvényi indoklás kimondja, hogy általános elv az, hogy a társadalmi szervezetek önkormányzatára figyelemmel a belső vitáikban az állam nem avatkozik be. Ez alól kivétel van, elképzelhető ugyanis, hogy a társadalmi szervezet vagy valamely szervének határozata törvénysértő. Ebben az esetben megfelelő jogvédelmet kell biztosítani a tagok részére. Az egységes bírói

gyakorlat szerint törvénysértésként értékelendő az is, ha a keresettel támadott határozat a társadalmi szervezet alapszabályát, illetőleg Fegyelmi Szabályzatát sérti. Az alperesnél

létrehozott Fegyelmi Szabályzat szerint a fegyelmi vétség kapcsán lefolytatott fegyelmi eljárás kétszintű, az ügyben első szinten eljáró fegyelmi bizottság határozatával szemben fellebbezésnek van helye és másodfokú fegyelmi szervként a vadásztársaság közgyűlése jár el. Jelen esetben is a felperes fegyelmi ügyében elsőként a fegyelmi bizottság, majd fellebbezés folytán a közgyűlés hozott határozatot, mely közgyűlési határozattal az alperes a felperest a vadásztársaság tagjai közül kizárta. Az egyesülési jogról szóló 10. § (1) bekezdése szerint a bíróság a másodfokú határozat felülvizsgálatára köteles. Mindezekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróságnak az alperes elsőfokon eljáró fegyelmi bizottság által hozott határozatának törvénysértő jellegére vonatkozó ítéleti indokolását mellőzi.

A Pp. 3. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A fentiekben hivatkozott rendelkezés szerint a bíróság a keresettel támadott határozat felülvizsgálata során is kötve van a felek előadásához, a fegyelmi eljárás során hozott határozat törvénysértő voltát a felperes által felhozott keretek között kell vizsgálnia. A felperes keresetében az alperesi elnök személye vonatkozásában elfogultsági kifogást nem terjesztett elő, a fegyelmi eljárás során is a felperes kizárólag a fegyelmi bizottság tagjaival szembeni elfogultsági kifogással élt, melyet az alperes megfelelő szerve el is bírált. A fentiekre tekintettel a bíróság az elsőfokú bíróság ítéletéből az alperesi elnök elfogultságával kapcsolatosan kifejtett okfejtést mellőzi. Hasonló indokok alapján mellőzi az elsőfokú bíróság ítéletéből a Btk. 323. § (1) bekezdése szerinti zsarolás körében kifejtett okfejtést is.

Az elsőfokú bíróság által megállapított eljárási szabálysértések fennállása körében az ítélőtábla megállapította, hogy az eljárási szabálysértés a határidők meg nem tartása révén, valamint a határidő meghosszabbítás elmulasztása révén fennáll, azonban ezek önmagukban nem olyan lényeges eljárási szabálysértések, melyek a közgyűlési határozat megsemmisítését indokolnák.

A közgyűlési határozat érdemével kapcsolatban az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a peres eljárásban foganatosított tanúmeghallgatás során helyesen állapította meg, hogy a közgyűlési határozatban foglaltaktól eltérően, a felperes az ügyészési törvényességi felügyeleti eljárás megszüntetését nem kapcsolta össze a vadásztársaság földterületének megosztásával kapcsolatos javaslatával. Törvényességi felügyeleti eljárás megszüntetésének lehetőségéről az ellenőrző bizottság elnökének kérdésére nyilatkozott. Az általa felvetett javaslat a vadásztársaság működését nem befolyásolja, s az alaptörvényben biztosított jog gyakorlása nem tekinthető Fegyelmi Szabályzatba vagy Alapszabályba ütközőnek.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg, érdemi döntése helytálló. Az ítélőtábla - az elsőfokú ítélet kapcsán

fent kifejtett jogi indokolások mellőzése mellett - az érdemi határozat tekintetében kifejtett jogi indokaival egyetért, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért az alperes a Pp. 78. §-ában foglaltak alapján a felperes részére perköltség fizetésére köteles, mely a felperes részére a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § (5), (6) bekezdésében foglaltak alapján megállapított és ÁFA-val növelt mértékű ügyvédi munkadíjból áll.

S z e g e d, 2012. október hó 9. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró